

לחץ נאומי של ח"כ אורי אבנרי בדיון שהתקיים על משרד העבודה.

גבירתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה, יורשה לי, בראשית דברי, לברך את נשיא המדינה, שמסר היום את ההצעה האמונה של בכנסת.
ידוע שאני לא בחרתי בו, אולם כשאמר היום מה שאמר...
אברהם ביטון (מע"י): היתה הצבעה חשאית.
אורי אבנרי: הכרזתי על כך שסמתי פתק לבן, והדבר פורסם.

אולם אין כל ספק שבדברים המרגשים שהשמיע היום בבית זה הוא ביטא את דעת רובירובו של העם הזה, ובייחוד באמריו:

...ששת ימי הגבורה והישועה, על נס הדיפת קלגסי מתנפלים ואיחוד ירושלים הבירה, ושינוי פני הארץ, חדרו עמוק לתוך הווייתנו ההיסטורית, ועלינו שומה לעשות הכל לבלי יסולף ערכו ולא יועם זיוו...

...השם נבולך שלום וחסד לנו בשחר תולדותינו. אל ניעף ואל נרפה משאיפתנו זאת, שהיא אם כל ברכה, לנו ול"שכנינו כאחד."

אני מברך אותך על דבריו אלה.
ומכאן אני רוצה לעבור במישרין לדבריו, למעשיו ול-מחוליו של שר-העבודה.

חיל-השלום של הישראלי היפה

בשנה הזאת, מאז המלחמה, עמד בפני שר-העבודה אתגר עצום בשטחים המוחזקים. אני שואל: באיזו מידה הוא נענה לאתגר זה?

הנשיא קנדי המנחה תרם לעולם את הרעיון הגדול של "חיל-השלום". למחרת מלחמת ששת-הימים הצענו להקים מיד חיל-שלום ישראלי לפעולה בשטחים, חיל-שלום שיצור בע"ב ויבטיח את ברית-אחים בשטחים אלה.
אזיה תפקיד גדול יותר יכול היה להיות לשר-העבודה? חיל-השלום יכול היה להתחיל בפעולה מעשית ביישוב

חברון הערבית - כפי שצוירה בידי תייד לפני 120 שנה

שטחים עצמם, שמדינת-ישראל אינה מכירה בהם, שמדינת-ישראל מוכנה לנהל משאומתן על ראשם בלי לשאול את דעתם.

אחרי חברון - שכס ??

בפעולתו זו עוזר השר אלון לקומץ אנשים להכתיב לאומה כולה מדיניות שלא נתקבלה על דעת הרוב, שלדעתי נוגדת את רצון הרוב ואת אינטרס הכלל.

והרי קבוצה זו רוצה להמשיך במעשים אלה גם מחוץ לחברון. קראנו היום בעיתונים שרוצים לעשות אותו דבר בשכם, שבה לא היה מעולם יישוב יהודי. שר-העבודה יוכל מחר לבוא לשכם ולהבטיח עבודות יומיות.

אני מקווה ששר-העבודה יענה בדברי תשובתו על הדב"ר של השר אלה. אני מצטער שהוא איננו כאן היום. (עם כל הכבוד, גבירתי היושבת-ראש, אינני יכול לקבל את הסיבה שנמסרה כאן בשמו. אין התחייבות יותר חשובה לשר מאשר להיות נוכח בכנסת שעה שמדובר על משרד-שלום.)
בכל זאת אני מקווה שעזרתו יקראו את הפרוטוקול, ושהשר יתייחס להערות אלה ויאמר לנו:

לפי אילו מדיניות הוא פעל?
לפי אילו תקנות חילק עבודות יומיות למתנחלים?
והאם הוא מתכוון להמשיך בנוהג זה גם במקומות אחרים בשטחים המוחזקים?

אולי אוכיר כאן עוד פסוק מדברי נשיא-המדינה הבורק: "צפויים לנו ודאי חילוקי-דעות נוקבים בשאלות גורל, נתווכח עליהן במלאו חומר-הדין ובכל חופש-הדיון, מבלי לפגוע במפרע איש דעת חברו. נלבן את העניינים לגופם ונכריע בעזרת-הנפש ובבהירות-של-שיקול, אבל נכריע כעם מבוגר המחליט דבריו בתוך מוסדותיו החוקיים."
מה שקורה בחברון הוא בדיוק ההיפך מזה. שום מוסד מוסמך לא החליט על כך; שום החלטה לא נתקבלה על-ידי נבחרו העם. קבר צה קמנה מעמידה את נבחריהעם, את הרוב בכנסת, את הממשלה, בפני עובדות מוגמרות, העלולות לקבוע את גורל כולנו.

האם זאת ממשלה, זאת?

והממשלה, לא זו בלבד שאינה מתקוממת נגד המעשים האלה, שאינה פועלת נגדם ואינה נוהגת כפי שממשלה ריבונית נבחרת חייבת לפעול, כלומר: להעלות את הרובים היקרים האלה על משאיות ולהחזירם כלעומת שהם באו - אחרי שרימו את צה"ל ושיקרו למושל הצבאי, כשהבטיחו לו להסתלק אחרי 24 שעות, שיקרו ביודעין, ממשלה שאינה נוהגת כך, ממשלה הנוהגת לפי העקרונות הצדיקים והצדקיים, הציני-עבודה-יוזמה והציני-לא-עבודה-היזומה, הציני-תמיכה-לי"מ, מתנחלים" והציני-התנגדות, הציני-סילוק ממונה, מפקר והציני-שיכון-בבנייה-הממשלה-הצבאית, - ממשלה כזאת ספק אם יכולה להיקרא ממשלה.

אני שואל: על פמך מה? על פמך איזה חוק? על פמך אילו תקנות?

אנשים אלה אינם רשומים בלשכת-העבודה של חברון. עבודות יומיות ניתנות באמצעות לשכת-העבודה. על סמך מה הבטיח השר עבודות יומיות להתנחלות בלתי-יוזמה זו? על סמך אילו החלטה של הממשלה הוא פעל?
אני קורא את דבריו של שר-הביטחון, האחראי לש"ט חים האלה. דברים נוגדים לחלוטין את מעשיו והצהרותיו של שר-העבודה. כה אמר שר-הביטחון:

"יתכן שאלו היו באים לראש עיריית חברון - אליג'עברי - ואמרום לו שיש יהודים הרוצים להתיישב בחברון, אינני בטוח שלא היה אומר: בואו נברר איך ומה. מה אתם רוצים? שכונה נפרדת? בתוך העיר? רק לצורכי דת? או גם למטרות חילוניות?"

אבל אותו ראש עיריית חברון, יתכן שהיה אומר ושואל עוד משהו: האם אתם רוצים לחיות איתנו, או אתם רוצים מה שנקרא - לנאול את חברון, וליהד אותה? כלומר, לטק את אותנו ולחיות במקומנו?"

אני שואל: אם מדיניות הממשלה מתבטאת בגישה זו של שר-הביטחון, האחראי מטעם הממשלה לשטחים המוחזקים - לפי אילו מדיניות, ובאיזו זכות, פועל שר-העבודה פעולה הפוכה, המחבלת במדיניות הזאת?

אגב, אמרים לי שהעובדים היוזמים האלה של שר-הע"ב בודה לא כל-כך נלהבו לעבודות יומיות. אין הם יוצאים בהמוניהם לעבוד.

הם לא באו לחברון לעבוד.

הם באו לחתור ריב, לפעול למען סיפוח השטחים, לה-רוס את רעיון היישות הפלסטינית, לדחוף את אוכלוסיית חברון לידי חוסיין או לידי אל-פתח, לחבל במשאומתן שיתקיים לפי החלטת ממשלת-ישראל מאתמול. על אותו משאומתן לנסיה מהשטחים תמורת השלום, החליטה את מול הממשלה כאשר "רשמה לפנייה" את הדין-החשבון של שר-החוק, הכולל את ההצעה השגויה תקוע כי ישראל מקבלת את החלטת מועצת-הביטחון.

אברהם טיאר (המרכז החופשי): אפילו לא תמורת שלום.

אורי אבנרי: משאומתן במינגרת תוכנית-השלום שנקבעה על-ידי מועצת הביטחון, שאני איי נני מחסייה. אני בעד הקמת מדינה פלסטינית, ואני חוזר ואומר...

היו"ר רות הקטין: הבר-הכנסת אורי אבנרי, הדיון הוא על משרד-העבודה.

שמואל תמיר (המרכז החופשי): אין עבודה בלי ביטחון.

אורי אבנרי: אם לענות על קריאת-הביניים הזאת, אני רוצה לומר: אני מאמין אמונה שלימה שאם לא תקום מדינה פלסטינית, שבאמצעותה נש"מור על שלמות הארץ - הרי שלמות הארץ לא תישמר, והשטחים יוחזרו למישרים במדינות ה"שכנות, ואפילו על אפס ועל חמתם של תושבי ה"מדינות אלו."

אך שמעתי גם תלונות על כך שבשעה מסוימת באים ומוציאים אותם, דבר שאינו מקובל בערים אחרות שבהן מבקרים תיירים רבים. ובתל-אביב מבקרים עכשוו תיירים רבים. פנתי לשר-הפנים בעניין זה.

שר התיירות לא זיבר, כנראה, עם שר-המשטרה. כי בתשובה לשאלות אחרות אישר שר-המשטרה, כי לאחרונה פועלת המשטרה במרץ מחודש לסגירת המועדונים, בגלל הרעש שעושים היוצאים מהם בשעות מאוחרות. לדיסקוס של מאנדי נתנה המשטרה, לדברי השר, רשיון רק עד חצות.

אורי אבנרי (שאלה נוספת): האם לא סביר יותר לחייב מקומות אלה להחזיק שומר בשכר, שידאג לשקט של היוצאים, במקום לסגור את המקומות עצמם?
שר-המשטרה ששון: זה עניינה של עיריית תל-אביב, הנותנת את הרשיון לבית-העסק.

הגשנו שאלות חדשות על קריעת דגל המדינה בבני-ברק, קבלת החלטות מועצת-הביטחון ושלחות יארינג, מינוי יעקוב חושי למנכ"ל חברת החשמל, איוון מתחלי חברון בנשק צה"ל, תחולת אמנת-גינבה על השטחים המוחזקים, ועוד.

קרובים לחיי יומיום. למשל: על חיל-הלילה של תל-אביב, מרכז התיירות של הארץ. **שאלתה**: באזור תל-אביב מאלצת המשטרה את בעלי המסעדות לסגור את מסעדותיהם בשעה אחת בלילה, ואת בעלי מועדוני-הלילה, כולל הדיסקוסקים, לסגור את מועדוניהם בשעה שתיים בלילה. חלק ממסעדות ומועדונים אלה הפכו למרכזי-בידור לתיירים, המפצים בבידור לילי עד לשעות-הלילה מאוחרות.

הנני מבקש לדעת: האם פגיעה פועלת המשטרה בתיירות?
תשובת שר-התיירות קול: מבחינת טובתה של התיירות, ולנוחותם של אזרחינו מחוץ-לארץ, אני בדיעה כי יש לאפשר למסעדות ולמועדוני-בידור מתאימים להישאר פתוחים גם לאחר השעות שנקבעו בחוקים הקיימים, כיעקבות דעתי זו אף פניתי לשר-הפנים וביקשתי לייצר בשיקול-החוק, כי הוא יכול לעזור באופן עקיף.

אורי אבנרי (שאלה נוספת): לאור התקדימים, למשרד-הפנים לבטל חוקי-עוד, בלתי-סבירים, האם מוכן השר להציע לשר-הפנים לנסות זאת? **השר קול**: כבר אמרתי שפניתי לשר-הפנים ונעמתי לפניו בעייה זו. בשבוע שעבר עברתי בעצמי ברחוב דייזנוף, כדי לראות איך נראה רחוב שבו מסטילים תיירים רבים. יש ברחוב זה מסעדות חלבויות ואחרות, שתיירים מבקרים בהן.